

Τι θα βρείτε στους πάγκους των βιβλιοπωλείων

Το Πάσχα ταιριάζει στην ελληνική πεζογραφία

Της **ΣΤΑΥΡ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ**

Τέτοιες μέρες προ Μνημονίου, προ κρίσης, τα δημοσιογραφικά γραφεία λύγισαν από το βάρος των νέων εκδόσεων ενόψει των πασχαλινών διακοπών. Ο όγκος της βιβλιοπαραγωγής, όμως, έχει συρρικνωθεί σε πολύ μεγάλο βαθμό. Μέσα στην τελευταία πενταετία «χάθηκαν» σχεδόν 4.000 τίτλοι! Το 2008, για πρώτη φορά στα χρονικά, οι νέες εκδόσεις είχαν ξεπεράσει τις 10.500, αλλά σύμφωνα με τον Σωκράτη Καμπουρόπουλο –που επεξεργαζόταν μέχρι πρότινος τα στοιχεία της Βιβλιονέτ στο απειλούμενο με εξαφάνιση ΕΚΕΒΙ– «το

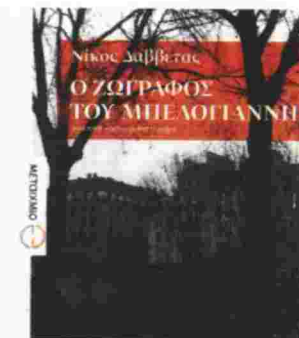
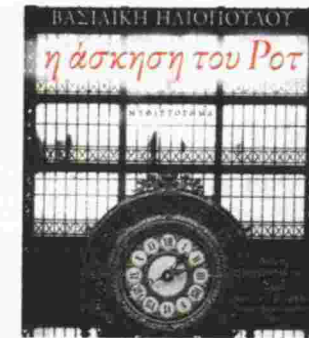
2012 οι καινούργιοι τίτλοι περιορίστηκαν στις 6.500 περίπου».

Κι όμως, η ελληνική λογοτεχνική παραγωγή, και ειδικότερα το μυθιστόρημα, φαίνεται πως κρατιέται ακόμη. Ανεξάρτητα από την ποιότητά τους κι ανεξάρτητα από τους λόγους που οι εκδότες τα προτιμούν, τόσο το '11 όσο και το '12 τα ελληνικά μυθιστορήματα ξεπέρασαν τα 600, υποσκελίζοντας τα ξένα σε αριθμό, ενώ από τον Ιανουάριο του '13 έχουν καταγραφεί στη Βιβλιονέτ, τόσο σε έντυπη όσο και σε ψηφιακή μορφή, πάνω από 130. Στη συντριπτική τους πλειονότητα, ωστόσο, υπογράφονται από αγνώστους στο λογοτεχνικό σινάφι, κυκλοφορούν με την επικέτα οίκων δίχως συ-

σηματική παρουσία στην ελληνική πεζογραφία, κι ένας Θεός ξέρει σε τι βαθμό συμμετείχαν οι συγγραφείς τους στο κόστος έκδοσης...

Εμφύλιος

Κρίνοντας από τα θέματα που απασχολούν τους δόκιμους δημιουργούς, είναι φανερό πως η Πολιτική και η Ιστορία εξακολουθούν ν' αποτελούν ανεξάντλητη μυθιστορηματική δεξαμενή. Ο Εμφύλιος, για παράδειγμα, και οι συνέπειές του, μετωπικό θέμα στο ήδη πολυσυζητημένο «Ταξίδι στην Ελλάδα» του Δημήτρη Νόλλα (Ικαρος), είναι το υπόβαθρο πάνω στο οποίο ξεδιπλώνεται το νέο μυθιστόρημα της Βασιλικής Ηλιοπούλου «Η άσκηση του Ροτ» (Πατάκης). Κι αν ο

Μένης Κουμανταρέας στήριξε πάνω στον Χόνεκερ το «Θάνατος στο Βαλπαραΐζο», στο πιο πολιτικοποιημένο του έργο, ο Νίκος Δαββέτας με το «Ζωγράφο του Μπελογιάννη» σπίνει γύρω από τη δίκη του Μπελογιάννη το '52, η οποία προκάλεσε την πρώτη μεγάλη κρίση στη μετεμφυλιακή Ελλάδα, ένα σύγχρονο πολιτικό νουάρ (Μεταίχμιο).

Βραβευμένη με κρατικό βραβείο μυθιστορηματος για το «Σμιθ» (Πόλις, 2010), η Ηλιοπούλου αφηγείται τώρα το υπαρξιακό αδιέξοδο ενός Έλληνα ξενιτεμένου στη Γερμανία, οι πλάτες του οποίου έχουν λυγίσει από το ηρωικό παρελθόν του πατέρα του στα χρόνια του Αντάρτικου. Παιδί «της αμφιβολίας και

της ενοχής», από μια οικογένεια που διαλύθηκε από τις φυλακίσεις και τις εξορίες, ο ήρωας της «Άσκησης του Ροτ» έρχεται στην Αθήνα με σκοπό να εκτελέσει την τελευταία πατρική εντολή, δίνοντας τ' απομνημονεύματα του πατέρα του προς δημοσίευση. Καθώς όμως η αποστολή του δυναμιτίζεται από αλλεπάλληλα εμπόδια, καταλήγει να συνειδητοποιήσει πως ο μόνος τρόπος για ν' αντιμετωπίσει το τραυματικό παρελθόν του, είναι να το σκαλίσει κι αυτός με τη σειρά του, γραπτός.

Αντίστοιχα βάρη κουβαλά και η ηρωίδα του νέου μυθιστορήματος της Ελενας Χουζούρη «Δυο φορές αθώα» (Κέδρος), μια πενήνταχρονη γυναίκα γεννημέ-

νη στην Τασκένδη από Έλληνες γονείς, που βρέθηκαν εκεί μετά τον Εμφύλιο. Το μυστικό που στοίχειωσε τα παιδικά της χρόνια, ο ρόλος που έπαιξε ο αντάρτης πατέρας της στην προσωπική της ζωή, οι ερωτικές της περιπέτειες και η εμπειρία της επιστροφής της στην Ελλάδα μετά την πτώση του Τείχους, περνούν στο βιβλίο με πρόσημα μια συνέντευξη της ηρωίδας προς νεαρή δημοσιογράφο που ερευνά την τύχη των παιδιών των Ελλήνων πολιτικών προσφύγων που επαναπατρίστηκαν.

Χρονικό

Στη φεινή πασχαλινή σοδειά συναντάμε επίσης το νέο μυθιστορηματικό χρονικό του Φίλιππου Φιλίππου «Η ζωή και ο θάνατος του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου» (Ψυχογιός), το «Λώρα, η τελευταία των Μαρξ» της Ζέφης Κόλλια, μια μυθιστορηματική βιογραφία του επαναστατικού ζεύγους Λώρας και Πολ Λαφάργκ (Μεταίχμιο), δυο καινούργια βιβλία του Αύγουστου Κορτώ, το... αλλοπρόσαλλο αστυνομικό «Οι νεράιδες του Μαν» (Καστανιώτης) και τη «Βιογραφία μιας σκύλας» (Διόπτρα), κι ακόμα, το «Αχ, και να ΄ξερα γράμματα» του Γιώργου Μανιώτη με το χειμαρρώδη μονόλογο μιας αγράμματης γυναίκας, με το απαραίτητο όμως τσαγανό για να καταγγέλλει τον υλιστή Νεοέλληνα (Ψυχογιός).